

Sygn. akt II K 400/15

2 Ds. 1471/14

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lutego 2016 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: **SSR Katarzyna Jamrozy - Szponik**

Protokolant: **Iwona Połczyńska**

przy udziale Asesora Prokuratury Rejonowej w Świdnicy T. B.

po rozpoznaniu w dniu 20 stycznia 2016 roku, 17 lutego 2016 sprawy karnej

A. K.

syna Z. i M. z d. T.

urodzonego (...) w Ś.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 22 sierpnia 2003 roku, sygn. akt VI K 709/03, za czyny z art. 279§1 kk w zw. z art. 12 kk popełnione: w okresie od 03 stycznia do 05 stycznia 2003 roku, 18/19 stycznia 2003 roku, w styczniu 2003 roku i 13/14 lutego 2003 roku na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 3 (trzech), zarządzoną do wykonania postanowieniem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 25 maja 2004 roku, sygn. akt VI Ko 159/04,
2. Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 22 stycznia 2004 roku, sygn. akt VI K 1492/03, za czyn z art. 13§1 kk w zw. z art. 278§1 kk popełniony w dniu 28 sierpnia 2003 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 3 (trzech), zarządzoną do wykonania postanowieniem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 10 lutego 2005 roku, sygn. akt VI Ko 694/04,
3. Sądu Rejonowego Świdnicy z dnia 05 kwietnia 2004 roku, sygn. akt VI K 549/04, za czyn z art. 278§3 kk popełniony z 18/19 lutego 2004 roku na karę 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym, którą postanowieniem z dnia 27 września 2007 roku, sygn. akt VI Ko 1360/07 zamieniono skazanemu na karę 292 (dwustu dziewięćdziesięciu dwóch) stawek dziennych grzywny po 10 (dziesięć) złotych każda,
4. Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 12 stycznia 2005 roku, sygn. akt VI K 1393/04, za czyn z art. 278§1 kk popełniony w dniu 29 lipca 2004 roku i za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk popełniony w dniach 4 i 5 sierpnia 2004 roku, przyjmując iż czyny te stanowiły ciąg przestępstw na karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,
5. Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 22 lipca 2008 roku, sygn. akt VI K 391/08, za czyn z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§1 kk popełniony z 20/21 grudnia 2007 roku na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

6. Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 09 stycznia 2013 roku, sygn. akt II K 1139/12, za czyn z art. 62 ust 1 Ustawy z 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 15 września 2012 roku na karę 40 (czterdziestu) stawek dziennych grzywny po 10 (dziesięć) złotych każda,

7. Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 14 stycznia 2015 roku, sygn. akt VI K 543/13, za czyn z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk za popełniony w dniu 21 maja 2014 roku na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

8. zaocznym Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 10 lutego 2015 roku, sygn. akt II K 885/14, za czyn z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§1kk popełniony w dniu 21 września 2014 na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

I. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk w brzmieniu nadanym Ustawą z dnia 5 listopada 2009 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny, ustawy - Kodeks postępowania karnego, ustawy - Kodeks karny wykonawczy, ustawy - Kodeks karny skarbowy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 206, poz. 1589) łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego **A. K.** wyrokami opisanymi w pkt 7 i 8 części wstępnej wyroku łącznego (sygn. akt VI K 543/17 oraz II K 885/14) i wymierza skazanemu karę łączną 2 (dwóch) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 63 § 1 kk w zw. z art. 577 kpk na poczet orzeczonej w punkcie I części dyspozytywnej wyroku łącznego kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres zatrzymania w sprawie o sygn. akt II K 885/14 od dnia 21 września 2014 roku do dnia 23 września 2014 roku oraz okres odbytej kary w sprawie VI K 543/14 od dnia 20.03.2015r.,

III. na podstawie art. 572 kpk postępowanie o wydanie wyroku łącznego w sprawach opisanych w punktach 1-6 części wstępnej wyroku łącznego umarza,

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. E. L. kwotę 147,60 zł (sto czterdzieści siedem złotych sześćdziesiąt groszy) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu;

V. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia skazanego z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych związanych z wydaniem wyroku łącznego, zaliczając wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

Uzasadnienie w zakresie dotyczącym kary.

A. K. był wielokrotnie karany. Między innymi został skazany wyrokiem:

9. Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 14 stycznia 2015 roku, sygn. akt VI K 543/13, za czyn z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk za popełniony w dniu 21 maja 2014 roku na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

10. zaocznym Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 10 lutego 2015 roku, sygn. akt II K 885/14, za czyn z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§1kk popełniony w dniu 21 września 2014 na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

Dowód: - karta karna – k. 32-34,

- akta Sądu Rejonowego w Świdnicy sygn. akt II K 885/14,

- akta Sądu Rejonowego w Świdnicy sygn. akt VI K 543/13,

Skazany został osadzony w zakładzie karnym typu półotwartego. Stopień przestrzegania przez niego porządku i dyscypliny w ostatnim czasie wzbudza zastrzeżenia. W listopadzie 2015r. A. K. spakował swoje rzeczy i opuścił cele mieszkalną, odmawiając przy tym wykonania polecenia zajęcia wyznaczonego miejsca zakwaterowania. Wskazane zachowanie skutkowało przeniesieniem skazanego do zakładu typu zamkniętego. A. K. był czterokrotnie nagradzany,

głównie za prace porządkowe, dwukrotnie karany dyscyplinarnie. W okresie od dnia 27 maja 2015r. do dnia 23 listopada 2015r. był zatrudniony nieodpłatnie na terenie zakładu, z nałożonych obowiązków wywiązywał się dobrze. W stosunku do przełożonych stara się przyjmować postawę regulaminową, nie stwierdzono konfliktów ze współosadzonymi. Przejawia krytyczny stosunek wobec popełnionych przestępstw.

Dowód: - opinia o skazanym – k. 81,

Sąd nadto zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 569 § 1 kpk jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby, którą prawomocnie skazano lub wobec której orzeczono karę łączną wyrokami różnych sądów, właściwy do wydania wyroku łącznego jest sąd, który wydał ostatni wyrok skazujący lub łączny w pierwszej instancji, orzekający kary podlegające łączeniu.

W niniejszej sprawie należało w myśl art. 19 ust. 1 Ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych ustaw (Dz. U z 20 marca 2015r, poz. 396) stosować przepisy dotyczące kary łącznej zawarte w IX rozdziale kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1.07.2015r., albowiem wszystkie wyroki skazujące Ł. M. zostały wydane przed dniem wejścia w życie Ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych ustaw.

Przepis art. 85 kk w brzmieniu nadanym Ustawą z dnia 5 listopada 2009 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny, ustawy - Kodeks postępowania karnego, ustawy - Kodeks karny wykonawczy, ustawy - Kodeks karny skarbowy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 206, poz. 1589) pozwala, na orzeczenie kary łącznej wtedy, gdy sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju. Przestępstwa, za które dana osoba została prawomocnie skazana, pozostawać muszą w zbiegu realnym. Czyny objęte wyrokami, które podlegać mają łączeniu, popełnione być muszą w całości zanim zapadł chronologicznie pierwszy, choćby nieprawomocny wyrok (vide wyrok SN z dnia 25 czerwca 2008r., IV KK 41/08).

Warunki do orzeczenia kary łącznej na gruncie niniejszej sprawy spełniały jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone w wyrokach:

1. Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 14 stycznia 2015 roku, sygn. akt VI K 543/13, za czyn z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk za popełniony w dniu 21 maja 2014 roku na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,
2. zaocznym Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 10 lutego 2015 roku, sygn. akt II K 885/14, za czyn z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§1kk popełniony w dniu 21 września 2014 na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Ustalając wymiar kary łącznej orzeczonej wobec Z. K. Sąd miał na uwadze dyrektywy wymiaru kary wskazane w art. 53 kk, czyli cele wychowawcze i zapobiegawcze, które mają być osiągnięte wobec sprawcy oraz potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Ponadto Sąd miał na względzie to, że zgodnie z treścią art. 86 § 1 kk, można wymierzyć karę w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa (zasada absorpcji) do ich sumy (zasada kumulacji), jak również istnieje możliwość wymierzenia kary w wysokości pomiędzy tymi granicznymi wartościami (zasada asperacji) nie przekraczając jednak 15 lat pozbawienia wolności. Niezależnie od możliwości zastosowania przy wymiarze kary łącznej zasady pełnej absorpcji, asperacji, jak i zasady pełnej kumulacji, oparcie wymiaru kary na zasadzie absorpcji lub kumulacji traktować należy, jako rozwiązanie skrajne, stosowane wyjątkowo i wymagające szczególnego uzasadnienia. Natomiast priorytetową zasadą wymiaru kary łącznej powinna być zasada asperacji (vide wyrok SN z dnia 2 grudnia 1975r., RW 628/75; wyrok SA w Katowicach z 13 listopada 2003r., II AKa 339/03).

Biorąc pod uwagę wymiar kar jednostkowych Sąd mógł wymierzyć karę łączną pozbawienia wolności w granicach od roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności do 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. W tak określonych granicach Sąd stosując zasadę asperacji orzekł karę łączną 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności.

Za podstawę wymiaru kary łącznej w przedmiotowej sprawie Sąd przyjął zasadę asperacji. W ocenie Sądu posłużenie się w rozpoznawanej sprawie zasadą pełnej absorpcji, stanowiłoby niczym nieuzasadnione uprzywilejowanie skazanego, jeśli weźmie się pod uwagę fakt, iż naruszenie przez skazanego porządku prawnego nie miało charakteru incydentalnego. Skazany był już wielokrotnie karany sędownie. Pomimo tego nadal naruszał porządek prawny i popełniał kolejne przestępstwa.

Z drugiej strony Sąd miał na uwadze opinię o skazanym z Zakładu Karnego, z której wynika, że zachowanie skazanego jest zmienne. Był 4 razy nagradzany regulaminowa, a 2- krotnie karany dyscyplinarnie. W świetle powyższego trudno zatem uznać skazanego za sprawcę, który zasługuje na szczególnie ostre potraktowanie i zastosowanie względem niego zasady kumulacji. Jednocześnie uwzględniono jednolitość naruszonych dóbr w łączonych sprawach.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczność, a także fakt, iż w ostatnim czasie zachowanie skazanego uległo pogorszeniu, co skutkowało jego osadzeniem w zakładzie karnym typu zamkniętego, Sąd wymierzył karę łączną 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności, uznając iż w takim wymiarze spełni ona swoje cele.